

త్రీ పి మం దు

శ్రీ ఏలూరి సుబ్రహ్మణ్యం

కొబ్బరిచెట్టు పడిపోతున్నా గోడకు ఆస్కారంగా ఉంది. బడికి చెట్టే సింగారం—ఆక్కడ.

భూమి గుండ్రంగా వుంటుంది. సూర్యుడు తూర్పున ఉదయిస్తాడు. సుబ్బయ్యపంతులూ 7 కొట్టేనరికి బళ్ళో బల్లముందు హాజరు; కృష్ణపుష్కలాలకు అప్పుడు బెజవాడలో కుట్టించుకొచ్చు కున్న నల్ల గీరల కోటూ; పెత్తనం వచ్చేకొద్దీ క్రిందికి ఏండ్లతో దిగజారుతున్న కళ్ళద్దాలూ; పంతులుకన్నా బారెడుపొడుగూ, పెద్ద బాలశిక్షకన్నా వేలెడులాపూకన్నా పేంబెత్తమూ; ఇవి సుబ్బయ్యగారి ఆకృతిలోని వ్యక్తిత్వచిహ్నాలు.

“రెండు రెండు నాలుగు”

“నాలుగురెండు ఎనిమిది.”

“ఎనిమిదిరెండు పదహారు.” ఎండఎక్కేకొద్దీ ఎక్కాలు పెరుగుతున్నాయి.

పంతులు: “ఈ:....చదవండి....వల్లించండి. దొక్క చీలుస్తా....ఒక్క బదాబదలుచేస్తా....!” ఎండ నడినెత్తిదాటి మిట మిటలాడుతున్నది!

“11....11డు....121.”

కాముడు వలకాపుస్తకాలు సంచిలోకి సర్ది లాగుజేబులో చెయ్యిపెట్టుకున్నాడు. శర్మ కాముడివైపు చూస్తున్నాడు.

కాముడు: “తాయం....నాకు తాయం.” శర్మకండ్లూ, నవ్వా నాకో అంటున్నాయి.

“తాయంరా నీకు తాయం” అని అంకవేస్తూ, ఇది గమనీస్తూవున్న పంతులు దబదబా వచ్చి చెరినాలుగు వేసాడు!

పిల్లలూ, బడి, ఆ ఒక్కటికోనొచ్చి వచ్చే గాలి సుబ్బయ్య గారికి దాసోహం అని నివ్వెరపోయి, నిశ్శబ్దంగా చలించలేక మూతలుపడ్డ కండ్లలాగాఉన్నై.

“ఇంక బడి గడవదొక్కూ, చదువు సంధ్యలేదు. పో.” అన్నాడు పంతులు.

విసిరేసిన సంచి వలకలాగా రోడ్డుమీద వచ్చిపడ్డాడు.

కాముడు, బడివైపే చూస్తూ ఏడుస్తూ పోతున్నాడింటికి, కొబ్బరిచెట్టుమీది గిజిగాడిగూడుకు రాళ్ళేస్తూపోతున్నాడు సోదాబండి కుర్రాడు. వాడికి రోడ్డుమీద ఆగ్నిపెట్టె, పెన్నలు దొరికింది. బండి గాండ్లు గరగర. సోదాసోదా అని వాడివంతపాట.

తెన్నిన్—బాట్ తీసుకుని, సాయింత్రం క్లబ్ కెళ్తూ మోతారునైకిలు గేటు దాటిస్తున్నాడు డాక్టరు దాసు. వస్తూ.... “విశ్వేశ్వరావుగారూ నేను ప్రీమియమ్ వచ్చేనెల పంపుతాను లెండి మీరు రానక్కరలేదు.”

“ఇన్నోరెన్సు పనిమీద రాలేదు. మా కాముడికి నూటనాలుగు డిగ్రీల జ్వరం వచ్చింది. పొద్దున బడికికూడావెళ్ళాడు. అంత వరకూ వచ్చిందా?”

“క్లబ్ నుంచి వచ్చిచూస్తాను.”

ఈ ఊరూ చిన్నదైనా అగట్టు ప్రభావం ఇక్కడా లేక పోలేదు. ఊరు చిన్నదైతేనేం ఉద్రేకం కొండంత:

విశ్వేశ్వరావుగారు కాముడికి మంచంమీద కూర్చుని మందిస్తున్నాడు.

“ఎట్లాగైనా నిన్నటికన్నా ఇవ్వాలే తెరపి ఇచ్చింది. కుక్ వారం పట్టినపట్టు ఇప్పటికి విడిచింది. చూడండి పొట్టపట్టుకుని” అన్నది విశ్వేశ్వరావుగారి భార్య.

విశ్వేశ్వరావుగారు కాముడికి మందిస్తూ “కామూ! ఎవరో పోస్టాఫీసు నిన్న తగలబెట్టారట్రా—పాపం దాన్ని ఆనుకునేవుండే మీబడి—తగలబడ్డదిట.” అన్నాడు.

(కాముడు మందు తాగుతున్నాడు.)

“నాన్నా! ఇవ్వాలే డాక్టరుగారు తియ్యటిమందు ఇచ్చారు నాన్నా?....నాన్నా! ఇంక మాకు బడిలేమా!”

కాలిన కొబ్బరిచెట్టు బడిముందు ఎండినమట్టలతో వేళ్ళాడు తున్నది !!

ఈ శ్వర్ము రత్నపురుష లేహ్యం.

శుక్ల నష్టము, మలబద్ధము, నరముల బల హీనత, నీరసము తగ్గించి, బలము, కండపుష్టి, రక్తము, వీర్యవృద్ధి నిచ్చును.

గనో క్వెల్

అన్ని నెగలను అద్భుతముగ తగ్గించును. ఇత రౌష్ణములకు లోబడని కేసులలో సహితము యిది కుదుర్చును. మూత్రనాశమందలి మంట, రసివంటి చెడ్డనిరుద్రవించుట అద్భుతముగ తగ్గించును.

కుము ద

శ్రీల తెల్ల, ఎర్రకుసుమలు. అకాలబహిష్ట, ఋతుకూల, వెన్నునొప్పి, గుండెనొప్పి తగ్గించును. ఋతురక్తమును జారీ చేయును. గర్భపాతమును కాకుండచేయును.

అన్ని గొప్ప మందుల షాపులయందును దొరకును.

ఈశ్వర ఫార్మసీ, మద్రాసు.